

Reden tot dankbaarheid…

Vandaag even iets geheel anders, omdat het deze maand 'Dankdag' is…
Dankdag is een christelijke feestdag die vooral in Nederland wordt gevierd onder protestanten. De volledige naam is: dankdag voor gewas en arbeid.
Het valt altijd op de eerste woensdag van november.
Op deze dag is er ook in Bergschenhoek een kerkdienst om God te bedanken voor alles wat Hij dit jaar weer heeft gegeven. ('s middags een kinderdankdienst)
En… iedereen is daar welkom, de dienst begint om 19.30 uur!

Waarom zou je God ergens voor bedanken?

Jij hebt het werk toch gedaan? De koeien hebben het melk toch geproduceerd? De fabrieken hebben de pasta toch bereid? Wat heeft God daarmee te maken?

Na de oogst wordt het koren gedorst, hier twee werkhanden vol met het graan

Het lijkt inderdaad zo dat God niets met dit leven te maken heeft en je Hem dus ook nergens voor hoeft te bedanken. Toch is dat schijn.

Het is net zoiets als dat je tv kijkt en zegt: *"Die tv doet toch alles? Daar hoeft toch niets achter te zitten? Waarom zou ik denken aan al die kabels, die producenten, die acteurs, die schrijvers…?"*
Onder het oppervlak, meteen onder de schijn, kent het leven een diep mysterie. We weten zo ontzettend weinig.
Daar is God werkzaam, Hij beweegt in de dingen, Hij geeft het leven.

Hij duwt het kwade weg. Hij lokt het goede uit. Overal is Hij bezig.
Ook in je werk. In alles wat je doet.
En daarvoor dank je God op dankdag.
Ook wij tellen onze zegeningen en hebben alle redenen om Dankdag te vieren.

Tenslotte…
Het is daarom niet gek om van elke dag dankdag te maken. Het blijkt uit onderzoek dat dankbare mensen gelukkiger zijn.
Zij leggen namelijk de nadruk op wat er allemaal wél goed gaat in plaats van op wat er misgaat. Dankbare mensen beseffen: er gaat veel meer goed dan fout. Elke keer als je dankbaar bent, oefen je jezelf daarin.
<<<< *morgenstemming in het bos*

Wat was, wat is, wat komt…….

Afgelopen maand speelde ik in ‘de Bron’ in Berkel en Rodenrijs.
Van oorsprong Geref. Vrijgemaakte Kerk (art.31) is tegenwoordig Ned. Geref. Kerk.
Óók daar is de nood, om organisten, hoog. Zo hoog dat ze nu organisten van andere signatuur vragen om diensten te komen spelen.
Dat was tot voor kort ondenkbaar.
Nood breekt wet. Ik heb daar zelf geen problemen mee al die muurtjes die wij om ‘ons’ kerkje bouwen.
Er staat een prachtig orgel. De kerk zelf dateert uit 1992.
Ook komende maand hoop ik er te spelen.
Al is de reden minder fijn, de huidige organist heeft een ernstige ziekte en heeft niet lang meer te leven. Triest, zeker als je nog maar 50 jaar bent.
Maar nood breekt wet zeiden we vroeger.

Afgelopen weken speelde ik in het van Goghkerkje in Zundert. De kerk waar de vader van Vincent van Gogh (de schilder) predikant was van 1849-1871, Vincent werd hier geboren.
Het kerkje is in goede staat van onderhoud, er staat een prachtig uitgedacht pijporgel van Fama en Raadgever.
Mooie dispositie (registers) en mooie intonatie, fijn om zo nu en dan te spelen.

Al zal dat van mij uit voorlopig niet mogelijk zijn.
Alle zondagochtenden in 2027 zijn vol geboekt,
Zelfs al aanvragen voor 2028, raar idee.

Volgens een vast patroon speel ik een aantal weeksluitingen in de Hooge Werf in Poortugaal. Reden voor de organisatie om vrijwilligers in het zonnetje te zetten op zes

oktober, met een fraai boeket, kaart, taart, mooie woorden voor mijn aanwezigheid afgelopen vijf jaar.
Mooi gebaar.

In Bergschenhoek vordert de ‘wederopbouw’ van het orgel gestaag, inmiddels zijn de

mensen van Reil uit Heerde dagelijks bezig met het terugplaatsen van het orgel, zo kwamen zij ook een aantal dingen tegen anders afgesteld zijn etc. De klavieren hebben waar nodig nieuw toetsbeleg gekregen, alle toetsen zijn bewerkt, opnieuw ingeregeld, het orgel speelt nu veel beter dan het alle jaren gedaan heeft.
Als alles volgens plan verloopt hopen we 15 november het orgel weer tijdens de dienst te gebruiken, zie ernaar uit.
Zeker als ik ’s morgens een dienst in bijv. Poortugaal gespeeld heb met het prachtige Kam orgel, en je moet ’s avonds op het elektronische orgel in Bergschenhoek spelen dan is het verschil wel erg groot, en weinig inspirerend.
Maar goed het was een prachtig vervangmiddel.
Komende weken zal ik nog diverse keren moeten/mogen assisteren bij de werkzaamheden. Dat doe ik graag.
De speeltafel is helemaal geschuurd en gepolijst en ziet er als nieuw uit, er is nu ook led verlichting aangebracht, in de plaats van het bedlampje wat de oude Gerrit Metselaar er in 1959 opgeschroefd heeft. (nou ja het heeft wel 67 jr dienst gedaan)
Nog even geduld.

‘Nog even geduld’, dat geldt voor het orgel in Bergschenhoek maar tegelijk denk ik dan wat is dit jaar 2026 snel gegaan, ervaren jullie dat ook zo?
Nog maar enkele weken dan hopen we het jaar 2027 in te gaan.

Het spelen op diverse plaatsen vindt U/jij weer achterop de nieuwsbrief.
Veel leesgenoegen en graag tot de volgende maand.

Dankdag (2)

Dankdag. Gods zorg blijkt soms uit onverwachte voorvallen.

Zo hielp ik mezelf vorige week, in de problemen en ondervond ik juist daarin iets moois.
Wat was het geval? Ik had iets groots gekocht.

Met het winkelwagentje bij mijn auto aangekomen, leek het me wat onhandig om mijn nieuwe aanwinst in de auto te tillen.
Achteromkijkend zag ik twee mannen naar hun auto slenteren.
Op mijn verzoek waren zij bereid mij even te helpen.
Wat we ook probeerden: het gekochte artikel paste precies *niet* in mijn auto.

Daar stond ik in het donker op een bijna geheel verlaten parkeerterrein.
Even flitste het door m'n hoofd om het gekochte artikel dan maar op het dak van mijn auto te leggen en het met m'n hand uit het raampje vast te houden, als een soort Afrikaanse vrouw, maar dan anders.
Ik voelde me ontzettend dom en onbeholpen en zei ietwat onthand: „Wat doe ik nu?"
Naast mij klonk het antwoord: „Het bij mij in de auto leggen!"

Mijn aarzelende tegenwerping dat ik nogal wat kilometers verderop woonde, veranderde niets aan het aanbod en even later leverden de twee mannen, die ik net 'te hulp' geroepen had, mijn aankoop keurig thuis af.

God zorgt. Met dankdag danken we daarvoor.

In Zijn voorzienigheid onderhoudt Hij ons leven en houdt Hij de wereld in stand.
Gods majesteit blijkt uit de grote werken van Zijn schepping.
Bij bijzondere voorspoed en als het kwade ons treft, gaan onze gedachten uit tot God. Laten we echter de kleine dingen niet vergeten.

Zo nu en dan kom ik in het ziekenhuis. Het valt me daar ook steeds weer op.
Aandelenkoersen en indrukwekkende carrières tellen niet meer als je bent opgenomen.
Als patiënt ben je terug bij af en als bij een baby blijken heel basale dingen opeens van levensbelang. En wie kent niet de situaties in het verkeer, dat je denkt: Dat ging maar net goed?
De vraag is niet óf God zorgt, het gaat erom of we het willen zien dát Hij zorgt!

Deze maand is het dankdag.
We mogen God onze dank brengen voor gewas, arbeid en alles wat ons bestaan omvat.
Hoe doe je dat als je gewond bent geraakt door de rauwe werkelijkheid van dit leven?
Als je verbijsterd staat door de ellende die je treft, of waar je mee geconfronteerd wordt?
Als je toch je baan bent kwijtgeraakt?
Als je arbeidsongeschikt bent geworden?
Als je echtgeno(o)t(e) je onverwacht door de dood is ontvallen?
Als je huwelijk definitief is gestrand?

De catechismus leert ons onze ogen te openen voor Gods voorzienigheid in voor- en tegenspoed.
Ook als het kwade ons treft, is Gods vaderlijke hand niet afwezig.
Het is mooi dat het er staat, maar dit te beleven is nog wat anders.
Wat kan dat moeilijk zijn! Had God al dit onheil niet kunnen voorkomen?
Had Hij ons vurige gebed niet kunnen verhoren?
Waaruit blijkt dan Zijn almachtige en alom tegenwoordige kracht?
Of schort er soms wat aan Zijn liefde, aan Zijn goede bedoelingen met ons?
Ook in de Bijbel lezen we voorbeelden waarin Gods kinderen soms haast op aanmatigende toon God ter verantwoording roepen over hun levenslot.
Wat een zorg van God dat Hij ook deze Bijbelwoorden aan ons heeft gegeven. De Heere deinst niet terug voor de radeloze opstandigheid die ons kan overspoelen.
Jezus is een Hogepriester, Die net als wij verzocht is geweest, maar zonder zonde.
En zelfs Hij heeft het ”waarom?” uitgeschreeuwd.

Dankt God in alles.
Dat kan, want de Bewaarder van Israël sluimert en slaapt niet.
Bij onze doop heeft God beloofd dat Hij het kwade van ons wil weren of wil doen meewerken ten goede.
Zijn beloften zijn betrouwbaarder dan onze waarnemingen van de werkelijkheid.
Hij kan niet liegen. Bij God zijn we in goede handen.
Zelfs in een dal der schaduw des doods.

Trump als Gouden Kalf

Afgelopen week, lieten ze voor het Journaal een plattegrond van Europa te zien, daar kon je dus zien hoe groot Rusland is t.o.v. Europa.
Europa past wel 6-7 keer in Rusland.
Al die (kleine) Europese landen hebben een staatshoofd.
In Rusland is één man die het land regeert, en heel de wereld in bedwang houdt.
Bevalt iets je niet en laat je dat merken dan word je simpel afgevoerd, en hoort of ziet de wereld niets meer van je.

Aan de andere kant van Europa nog zo’n blaaskaak.
Nou ja hij roept van alles, maar de Russische heerser roept niets, die doet wat hij wil.
Die blaaskaak daar in Amerika heeft nu zelfs een beeld laten maken. Onvoorstelbaar.

Best lief, dat mensen met de pet rond gingen om een beeld van hem te laten maken.
Lieve vrienden heb je dan, zeker als dat beeld ook nog eens van goud is.
Jammer dat ik zelf niet zulke vrienden heb.
Want daar kikker je toch van op, als er momentjes in je leven zijn dat het wat donkerder is, heb je altijd nog de wetenschap dat je maten ooit eens een gouden beeld voor je hebben laten maken.

Trump is voor mij puur vermaak.

Heb dan ook geen last van TDS, de afkorting van Trump Derangement Syndrome.
Veel van hem vind ik goed en net zoveel van hem vind ik niet goed.
Hoe groter de ophef, hoe sceptischer ik vaak word en met een paar muisklikken weet je dan hoe het werkelijk zit.
En anders hebben we altijd nog Raymon Mens met zijn “Amerika in vijftien minuten,” waar het overgrote deel van al het nieuws uit Amerika wordt gereduceerd tot een korreltje zout.
Lees vijf keer Psalm 2, doe er een toefje Spreuken 21:1 op en u snapt mijn vermaak. Zo niet, dan help ik u graag.

Trump heeft een gouden beeld. Dat vindt Trump mooi want Trump wordt nu eenmaal graag gekieteld.

Kennelijk heeft hij een kringetje van mensen achter zich, die graag zo’n beeld sponsoren. Rijke mensen, vooral crypto-ondernemers. Types waar Jezus van zou zeggen dat ze hun loon al hebben gehad.
Om die reden is de humor bij dit soort luitjes ver te zoeken

Het is een wereld van hielenlikkers, ellebogenwerkers die de Amerikaanse president als trumpoline gebruiken om hoger op te komen.
Patjepeeërs met snelle speedboten waar vijf eierklutsers van 600 PK aan hangen, want zoveel power heb je nu eenmaal nodig op Miami Beach. Dat soort mensen dus….en die regelen een gouden beeld en pastor Mark Burns gaf zijn zegen, dus dan is het geoorloofd. Het is 6,7 meter hoog. Tien centimeter kleiner was iets te verdacht geweest? De wereld schreeuwt om een leider, het liefst dictatoriaal, want wij zijn dat zelf ook. Omstreden of juist niet, het maakt ons voor zo’n leider niet uit.

Aandoenlijk zijn de parallellen met het volk Israël in de woestijn. Ook nu is er geen God waar we in willen geloven, omdat we HEM niet zien.
De spreekwoordelijke Mozes zit op de berg en het volk eist voorbeelden om je geloof te uiten. Vrouwen halen hun oorringen uit, mannen dokken wat crypto’s en zie daar! We hebben ons eigen kalf gecreëerd! Mocht je van zwartgallige humor houden: Het gouden beeld is gemaakt van geld dat eigenlijk niet bestaat, maar cijfertjes zijn achter een digitale wallet. Dit zegt alles over het beeld en daar maken we ons voorbeeld van.

We dansen er omheen.
De één blij, omdat de waarde van hun digitale geld door het dak gaat en er misschien nóg een boot gekocht kan worden.
De ander boos, omdat er woorden worden gezegd die ons gevoel van redelijk alternatief ver te buiten gaan. Ondertussen zijn die mensen te lui om te zoeken wat er nu werkelijk aan de hand is.
Maar in beide gevallen wordt er gedanst, hartstochtelijk gedanst, hysterisch zelfs.

We zijn met z'n allen zo van God los, dat we ons focussen op poppetjes en daarmee onze tijd vullen of ons geld aan besteden. Gevangen in onze eigen onwil om het grote plaatje, het plan van diezelfde God in te willen zien.

Nog tweeëneenhalf jaar en dan moeten we een ander gouden kalf zien te bedenken. Een zondebok (Israël) hebben we al en dat zal voorlopig niet veranderen. Maar dat gouden beeld riep in de reacties op dit artikel nog een andere vergelijking op. Het was wat hoger, 27 meter om precies te zijn en men moest zich er in aanbidding languit op de grond werpen. We kennen het verhaal uit Daniël 3.

Nu we het toch over het Bijbelboek Daniël hebben: Kijk niet vreemd op dat er over een paar jaar een oranjeharige tachtiger rondscharrelt in de grazige weiden van de velden van Efratha.
Er zijn christenen die het sardonische genoegen hebben, niet te kunnen wachten, dat dit ooit eens mocht komen staan te gebeuren.

Ze vergeten één klein maar niet onaanzienlijk detail: De koning die deze ziekte had, schreef nadat hij hiervan genas, één van de mooiste hoofdstukken in jouw Bijbel.

Stel niet uit tot morgen wat je vandaag kunt doen

Als je goed wil doen, doe het dan nu. Morgen is misschien te laat, vrienden.
Dan zou je willen bellen, maar de telefoon doet het niet meer.
Je zou naar de begrafenis van deze of gene willen (want er zijn drie of vier begrafenissen morgen van familie en kennissen) maar er is geen brandstof meer, en ook geen elektriciteit.
Je zou willen eten, maar de schappen in de winkel zijn leeg.
De inhoud van je vrieskist is bedorven.
Er is geen stromend water meer.
Vorige week heb je je gewassen bij een vieze sloot.
Je oude buurvrouw is vannacht gestorven.
Er was geen arts bereikbaar, anders had ze het overleefd.
Je durft vandaag de straat niet op.
Er zijn droneaanvallen op burgers.

Trouwens wat zou je buiten moeten zoeken?
Zelfs als er iets te koop zou zijn, je kunt toch niet betalen zonder elektriciteit.
Je bent depressief.
Zou je over een week nog leven?
Iedereen om je heen is gespannen.
Er is een ruzieachtige sfeer.
Je hebt nog een paar aardappelen in huis, maar durft dat niet te zeggen.
Je zou erom vermoord kunnen worden.
Maar waar vind je nog hout om een vuurtje te stoken?
Daarom werk ik maar hard.

Morgen valt de nacht. China en Rusland zijn uit op oorlog.
De waarschuwingen zijn niet van de lucht.

Morgen zullen we het betreuren dat we ons gisteren stil hebben gehouden in de oorlog in de Oekraïne.
Toen hadden we nog iets kunnen uitrichten door soldaten en materieel te sturen.
Nu zijn we te laat.
Morgen…
Zelfs als je wel aan eten zou kunnen komen zijn de dagen slecht.
Wie zijn mond opendoet, wordt afgeschoten.
Als je zegt dat je voor de oorlog bent, ga je eraan.
Er is helemaal geen oorlog, er zijn alleen enkele militaire operaties.
Zeg je dat je voor vrede bent, dan ben je een landverrader.
Zeg je hardop dat je het leger niet in wilt, dan wordt je morgen gerekruteerd en als kanonnenvoer ingezet.
Zeg je hardop dat je best wilt vechten, dan gebeurt hetzelfde.
Dus zwijg je maar.
O ja, ik ben thuis gebleven.

De ruzie tussen Burkina Faso met Trump (met wie heeft die man geen ruzie?
Ik geloof alleen met Poetin niet) had tot resultaat dat de visa voor de Amerikaanse delegatie werden ingetrokken.

Ik had een keer dagje geen afspraken.
Heerlijk.
Ben een ommetje via allerlei prachtige wandelpaden gaan maken.
In het avondrood weer vrolijk naar huis.
Het was geen grote tocht, maar erg leuk.
De volgende keer nog beter!

Ik kan genieten van kleine dingen.
Vanochtend mijn wintervoorraad walnoten op peil gebracht.
De helft is voor mij (in de muesli), de andere helft voor de tientallen zangvogeltjes en de Turkse tortels die van alle kanten komen aanvliegen als de achterdeur opengaat.

Beste lezers, het leven is mooi en God is goed.
En als straks de sirenes klinken?
Dan is Hij nog steeds goed.

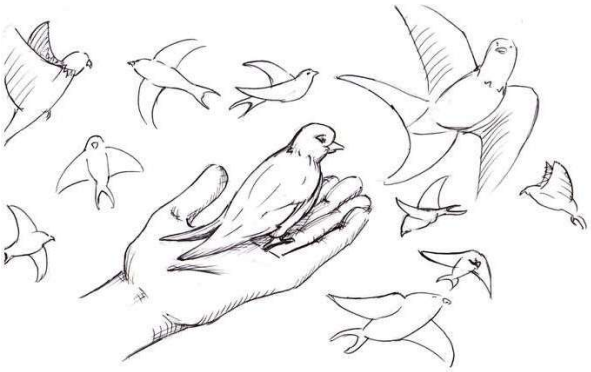
Maar de mens…?
Homo homini lupus, beste lezers.
En met die toverspreuk keer ik terug naar de realiteit van vandaag.
Laten we werken zolang het dag is…
Het avondrood komt er al aan.

Beter een vogel in de hand dan tien in de lucht

Er is soms zo'n moment in oktober waarop ik even niet meer weet wat ik aan moet trekken. 's Morgens is het koud genoeg voor een jas, rond lunchtijd vraag je je af waarom je die jas eigenlijk hebt meegenomen en 's avonds sta je ineens in de regen. Zo speelde ik de middagpauzedienst in de Laurenskerk, en had een vest aangetrokken, maar toen ik de kerk uitkwam was dat te warm.
De ene fietst in een T-shirt, terwijl de ander inmiddels drie lagen aan heeft.

Misschien is het niet alleen een kwestie van het weer.
Want hoe vaak weten we eigenlijk wél precies wat we willen?

Blijven we hier wonen of lonkt er toch een huis met meer ruimte, of een kleiner huis?
Kiezen we voor zekerheid of houden we liever de opties open?
En wanneer moet je eigenlijk een plan hebben voor de rest?

Eerlijk gezegd ben ik al blij als ik 's ochtends weet welke jas ik aan moet.

'Beter één vogel in de hand dan tien in de lucht', zeggen ze.
Een verstandig spreekwoord.
Alleen niet bepaald spannend.
Toch lijken vogels ineens verrassend relevant. Ook onder leeftijdgenoten.

Laatst hoorde ik tijdens een verjaardagviering dat er boswandelingen worden georganiseerd om vogels te kijken.
Ik wist niet dat we dit stadium al hadden bereikt. Sterker nog, de vogelgeluiden die tegenwoordig zelfs op wc's uit de speakers komen, vond ik al een tikje veel.
Ik weet niet wanneer we collectief hebben besloten dat we tijdens het handen wassen behoefte hebben aan het geluid van een roodborstje, maar blijkbaar zijn we hier beland.

Misschien hebben vogels iets wat wij steeds meer verleerd zijn: gewoon kiezen.
Ze vliegen. Ze vertrekken.
Zonder eindeloze podcastafleveringen, coaching sessies of een stappenplan.
Wij kunnen uiteraard ook kiezen.
Maar we willen ook weten wat we hadden kunnen kiezen.

Zelf houd ik ook liever wat opties open.
Mijn parkeerplek is daar een mooi voorbeeld van.
'Mijn plek' is meestal leeg, maar ik houd hem aan voor 'binnenkort'.
Blijkbaar is dat mijn versie van één vogel in de hand. Voor nu dan.

Misschien is oktober daarom zo prettig.

Deze maand vraagt nergens om.
Geen winterjas, geen zomerkleding.
Gewoon een tussenjas.
Ook wel eens lekker.
Gewoon even kijken wat er voorbij komt.

En als je er eentje mist, nou ja. Er vliegen er nog negen.

Stemming

Het wereldberoemde Schnitgerorgel uit 1721 in de Grote Kerk te Zwolle is de afgelopen jaren gerestaureerd.
Nu het in delen klaar is laaien de discussies op over de stemming van dit orgel.
Deze 'orgelperikelen' draaien om een hoogopgelopen conflict over de restauratie en de stemming,
De kwestie is zo geëscaleerd dat begin oktober 2026 het complete bestuur van de Stichting Schnitgerorgel Zwolle is opgestapt en de vaste organist Toon Hagen zijn ontslag heeft ingediend.

De kern van de zogenaamde 'orgeloorlog' is in 3 punten samen te vatten;

- De discussie gaat over de manier waarop het grootste barokorgel van Europa na de miljoenenrenovatie gestemd moet worden.
- Het standpunt van de eigenaar (Academiehuis): Directie en eigenaar kiezen voor de historische Michaël-stemming of ook wel Nordenstemming genoemd. Hiermee klinkt het orgel exact zoals 300 jaar geleden.
  Volgens de directie past dit perfect bij hun artistieke en historische programmering.
- De Stichting (SSZ) en de experts vinden deze stemming veel te beperkt. Door deze historische methode klinken bepaalde toonsoorten extreem zuiver, maar klinkt modernere of romantische muziek juist 'knettervals'. De stichting, die via donateurs en acties jarenlang geld inzamelde voor de renovatie van 2,1 miljoen euro, wilde een flexibelere of mildere stemming zodat een breder repertoire gespeeld kan worden.
- Omdat de eigenaar vasthield aan de historische stemming, zag de stichting geen basis meer voor samenwerking. Dit leidde tot het opstappen van het bestuur en de organist. De felle richtingenstrijd haalde zelfs de landelijke media en werd uitgebreid behandeld in een uitzending van Nieuwsuur.

Het is dus oorlog in Zwolle.

Vanwege de stemming van het Schitger orgel uit 1721, het kwam zelfs op TV.
Nou hebben sommige mensen ook wisselende stemmingen, dus niets nieuws.
Toch wel denk ikzelf.
Het orgel is ooit in een andere stemming dan onze huidige van 440 Hertz, maar dat maakt het vrijwel onmogelijk om met andere instrumenten samen te spelen.

De mensen zingen een toontje lager, nou ja .....
Ze leven er al 305 jaar mee in Zwolle dus wat is het nut, laat dingen in hun waarde, denk ik dan.
Maar helaas is er een stichting die het kerkbeheer regelt, en de gelovigen 'mogen' op zondag 'hun' kerk (nog?) gebruiken. Vervelende situaties het gaat weer om duizenden euro's of wat zeg ik miljoenen euro's.

De stichting die twee miljoen euro inzamelde voor de restauratie is het niet eens met de stemming van het orgel. Ze kan er niks aan doen.
De kerk is eigenaar van het orgel en die wil een andere stemming.

Komisch gezicht voor het acht uur Journaal. Een oorlogsverslaggever van het NOS journaal gaat naar Zwolle. Iemand van de stichting staat buiten de kerk, naast het beeld van de aartsengel Michaël.
Volgens het opgestapte bestuurslid is het geen ruzie. Wat het maar ruzie, dan praat je nog met elkaar.
De journalist klimt naar boven, naar het orgel waar iemand aan het werk is.
Met een zwaar Duits accent vertelt de orgelmaker over een schilderij van Rembrandt waar de vernislagen afgehaald worden.
Hij houdt een gerestaureerde orgelpijp in zijn hand.

Een dame met een grote bril op de neus kijkt het orgel in.
Ze spreekt namens de kerk. Ik moet hier ingrijpen, zegt ze.
We zouden niet de stemming praten. Dat maken we niet, zegt de orgelbouwer.
Ook de journalist ontkent.

Ach tja, Valse akkoorden, over de juiste stemming, de harmonie kwijt

't is maar dat je het weet……

Afgelopen week speelde ik een rouwdienst in een Rooms Katholieke kerk, de 'eigen' organist was 's nachts ziek geworden, zodoende kreeg ik het verzoek of ik wilde spelen/in kon vallen.
Ik heb eerst geïnformeerd wat ik zoal kon verwachten, en wat er van mij verwacht werd.
Gelukkig leek het meer een oecumenische dienst zonder allerlei, voor mij als protestant, afwijkende zaken etc.
Na de dienst kwam er een echte ouwe Roomse rakker naar me toe en zei:
Prachtig gespeuld gozer, 'Maar ondanks het mooie orgelspel kom je als protestant nu ook niet in de hemel. Als je katholiek was wel!'
Met deze wetenschap ging ik huiswaarts, het is maar dat je het weet……

zondag 1 november
Poortugaal
Dorpskerk
voorganger ds Hans van Walsum
Aanvang 09:30 uur
Jan Teeuw orgel

zondag 1 november
Berkel en Rodenrijs
de Bron
Aanvang 16:30 uur
voorganger ds A. Wilschut
Jan Teeuw orgel

woensdag 4 november
Bergschenhoek
Ned. Herv. Kerk
Dankdag voor gewas en arbeid
Aanvang 18:30 uur
voorganger ds Wout Koelewijn
Jan Teeuw orgel

zondag 8 november
Aalsmeer
Oosterkerk
Aanvang 10:00 uur
voorganger ds A.R. Houtman
Jan Teeuw orgel

zondag 8 november
Ouddorp
Doopsgezinde kerk
Aanvang 18:30 uur
voorganger ds T. Smink
Jan Teeuw orgel

zondag 15 november
Rotterdam IJsselmonde
Pelgrimskerk
Aanvang 10:00 uur
voorganger ds Hans Schaap
Jan Teeuw orgel

zondag 15 november
Berkel en Rodenrijs
de Bron
Aanvang 16:30 uur
voorganger ds A. Wilschut
Jan Teeuw orgel

zondag 22 november
Poortugaal
Dorpskerk
Aanvang 09:30 uur
voorganger ds Hans van Walsum
Jan Teeuw orgel

zondag 22 november
Bergschenhoek
Ned. Herv. Kerk
Aanvang 18:30 uur
voorganger ds W.Markus
Jan Teeuw orgel

dinsdag 24 november Bergschenhoek N.H.Kerk zanguur 14:30 uur

zondag 29 november
Bergschenhoek
Ned. Herv. Kerk
Aanvang 10:00 uur
voorganger ds W. Koelewijn
Jan Teeuw orgel

zondag 29 november
Bergschenhoek
Ned. Herv. Kerk
Aanvang 18:30 uur
voorganger ds A. J. W. Teunissen
Jan Teeuw orgel